

ਦੁਲੇਖ

ਸੀਮਕਲਜੀਸਹਾਇ
ਫਰਮਾਇਸਭਾਈਰਮਸਿਘ
ਮਹਿਤਮਜੀਨਮੰਡੀਯ

547 VOIS3, 1MBIA

ਚਿੰਤਾਮਇਰ ਰਥਕਬਿਤਾਮੇ

ਸ਼੍ਰੀਮਕਲਜੀ
ਸੀਮਮਿਤਾਰਜੀਵਿਖੇਫਾਈਫ
ਸਿਘਦੇਯਤਨਸੇਫਪਾਸੀ੪੧੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਥ ਚਿੰਤਾਮਾਣਿ ਗ੍ਰੰਥ ਕ੍ਰਿਤ ਭਾਈ ਬਿਹਾਰ ਸਿੰਘ ਲਿਖ
 ਤੇ॥ ੧ ॥ ਵੇਹਰਾ॥ ੧ ॥ ਪੰਚ ਤੰਤੁ ਇਹ ਪੂਤਰਾ ਸਿੰਘ
 ਤਨ ਅਭਿਮਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮਾਨ ਬਿਰਕੁ ਛਨ ਹੀ ਮਿਗਾ ਤਿ
 ਯਾ ਜਲ ਜਾਨ॥ ੧ ॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਦੇਖੀਏ ਬਿਚਾਰ ਸਭ ਚ
 ਯਥਾ ਰਬਿ ਦੇ ਰੰਜ ਕਾ ਜਲ ਛਮੀ ਕਿਤੇ ਨ ਕੰਮ ਆਵ
 ਗੀ ਬਿਬੇ ਕਏ ਕਾ ਤਮਾ ਸੁਚੇ ਤ ਹੋਹੁ ਮਾਨ ਸੁਦ ਲੰਭ ਦੇਹਿ
 , ਰਨ ਹੀ ਪਾ ਵਲੀ॥ ਪੁਛ ਟੀ ਕਿਸੇ ਨ ਤੇ ਰੀ ਜਾ ਤਿ ਤੇ ਸੁ ਪਤ ਚ
 ਖੇ ਗਰ ਬਗੁ ਮਨ ਖੁਦੀ ਪੇਟ ਕੰਮ ਉਠ ਵਲੀ॥ ਕਹਿ ਤਾ ਬਿਹਾਰ
 ਸਿੰਘ ਮਿੱਥਿ ਆਗੁ ਮਾਨ ਦੇਹਿ ਕਰ ਜਾਂ ਦੀ ਬੇੜੀ ਕੋਈ ਦਿਨ ਦੀ
 ਪਰਾ ਵਲੀ॥ ੨ ॥ ਰੰਬ ਨੂੰ ਸੀ ਭਾਰ ਤਨ ਗਾ ਫਲੀ ਬਿਸਾਰ ਬਿਨੁ
 ਦਗੀ ਉਪਾਰ ਨਾ ਬਿਖਾਰ ਰਾਹਿ ਪਾਂਹਿ ਗਾ ਨੈ ਬਰਾ ਨਿਸ
 ਰਬਾਰ ਨ ਝੁਲਾ ਨ ਤੇ ਰੋ ਕੇ ਤੇ ਮੇ ਦਾ ਨ ਤੂ ਸੁ ਨੇ ਈ ਛੰ ਰ ਜਾਂ ਹਿ ਗਾ
 ॥ ਹੋ ਉਗ ਚਲ ਨ ਸਭਾ ਸੁ ਦਰ ਦੀ ਵਾ ਨ ਤੇ ਰੇ ਸੀ ਗ ਨਾ ਏ ਜਾ ਨ
 ਗੇ ਤੂੰ ਚੇ ਦ ਜ ਮੇ ਛ ਪਾਂਹਿ ਗਾ॥ ਕਹਿ ਤਾ ਬਿਹਾਰ ਸਿੰਘ ਸਮਝ
 ਚਾਰ ਦੇ ਹੀ ਮਾਣ ਸੀ ਉਤਾਰ ਦੇ ਗੁਣ ਨੂੰ ਪਛ ਤਾਂਹਿ ਗਾ॥ ਸੋ
 ਸੁਣ ਰੇ ਅਜਾ ਨ ਰਿ ਦੇ ਰੰਬ ਨੂੰ ਪਛਾ ਨ ^{ਕੁੱਲ} ^{ਗੁਣ ਨੂੰ}
 ਕਿ ਮਨ ਹੀ ਆ ਵਲਾ ਦਾਰਾ ਸੁ ਤ ਭਾ ^{ਕੋਈ ਸੀ ਗ ਨਾ ਚ ਲੇ ਗਾ}
 ਰੇ ਭੀ ਡ ਦੀ ਬਲੀ ਨੂੰ ਕਿ ਨੇ ਦੁੱਖ ਨਾ ^{ਕਾ ਵਲਾ ਤੂੰ ਤੇ ਭ ਯੇ ਬ}
 ਰੋ ਬਿਕਾ ਏ ਗ ਈ ਬੁੱਧਿ ਤੇ ਰੀ ਪਾਂ ^{ਤੰਤੁ ਪੂ ਤ ਲਾ ਹ ਬਾ ਬ ਜ}
 ਸਮਾ ਵਲਾ॥ ਕਹਿ ਤਾ ਬਿਹਾਰ ਸਿੰ ^{ਕੀ ਮ ਠਾ ਬਿ ਨਾ ਏ ਦੇ}
 ਮੇ ਤੀ ਆਂ ਬ ਜਾ ਰ ਲੁੱਟ ਜਾ ਉਗਾ ਸੁ ^{ਹਾ ਵਲਾ॥ ੪ ॥ ਰੰ ਪਾ}
 ਠੀ ਠੀ ਸਿ ਧਾ ਸੀ ਕਾ ਯ ਕ ਰੁ ਦੇ ^{ਹਿ ਦੇ ਜੀ ਜਾ ਲ ਗ ਲ ਹ}

ਨਗਪਾਵਣੇ। ਖੰਟ ੮ ਦੀ ਬਾਰਰ ਮਰਸਨ ਸਿਭ ਰਉਰੁਸਨ
ਪਿਰਾਨ ਕੋਈ ਦਿਨ ਦੇ ਪਰਾਵਣੇ। ਅਗੇ ਬਣੁ ਗੀ ਮਹਾਲ ਕਿਨੇ
ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਤੇ ਰੇ ਪਾਗੇ ਆਸਨਾ ਇਕੋਈ ਦਿਸਣੇ ਨ
ਲਾਵਣੇ। ਕਹਿਤਾ ਬਿਹਾਰ ਸਿੰਘ ਖਾਂ ਪੰਨ ਗੀ ਤਿ ਜਿਨੁ ਬੀ
ਦਗੀ ਬਿਤੀ ਤਾ ਦਿਨ ਸੇਈ ਹੈ ਸੁਹਾਵਣੇ। ੫ ॥ ਭੈ ਜਲਗੁ ਬਾ
ਰ ਤੈ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਪਾਰ ਜਗ ਕੂੜ ਦਾ ਪਸਾਰ ਜਾਣ ਮੋਹੁ ਨਹੀ
ਪਾਵਣਾ। ਗਾਫਲੀ ਬਿਸਾਰ ਨਹੀ ਹੋਹਿ ਗਾਖੁ ਵਾਰ ਜਾਇ ਜ
ਮਦੇ ਦੁਆਰ ਤੈ ਨੂੰ ਕਿਨੇ ਨਾ ਛੁਡਾਵਣਾ। ਤਾ ਤਮਾਤ ਕ੍ਰਾਤ ਸਨ
ਬਿਪਸਭ ਸਾਕ ਤੇ ਰੇ ਚੱਲ ਕੇ ਤੇ ਸਾਥ ਕਿਨੇ ਗੀ ਛੁਨ ਹੀ ਲਾ ਵਣ
॥ ਕਹਿਤਾ ਬਿਹਾਰ ਸਿੰਘ ਛੁਡੇ ਗੁ ਮਨ ਤ ਨ ਜ ਲੁ ਗਾ ਮਸਨ
ਰੇ ਉ ਖ ਕ ਦਾ ਬਿਛਾ ਵਣਾ। ੬ ॥ ਬਿਦਗੀ ਬਿਬੇ ਕ ਬਿਨ ਬਾ ਤਿ
ਨਾ ਬਿਸੇਖ ਜਗ ਕੂੜ ਦੇ ਕਲੇ ਸਸਭ ਦੇ ਖ ਤੂ ਵਿਚਾਰ ਕੇ। ਐਲੀ
ਆਨੂੰ ਭਾਲ ਪੁੰਛ ਬਿਦਗੀ ਬਿਸਾਲ ਸੁਤਾ ਪਿ ਆ ਕੋ ਯੋ ਨਿ ਦਾਲ
ਜਮ ਮਾ ਰੂੰ ਗਾ ਵੇ ਗਾਰ ਕੇ। ਸੁਨੀ ਛੁਡ ਕੇ ਤੇ ਨੋਰ ਉਰੁ ਜਾ ਉ ਗਾ
ਏ ਭੋਰ ਪਈ ਰਹੂ ਗੀ ਨਿ ਮਾਣੀ ਦੇ ਹਿ ਪੈਰ ਤਾਂ ਪਸਾਰ ਕੇ। ਕਹਿ
ਤਾ ਬਿਹਾਰ ਸਿੰਘ ਓੜ ਕ ਦੀ ਬਾਰ ਕਿਲੇ ਕੋਟ ਤੇ ਬਜਾਰ ਛੱਡ
ਹਿ ਗਾ ਬਿਸਾਰ ਕੇ। ੭ ॥ ਜਾਣ ਕੇ ਤੂ ਆ ਪਹੋ ਇ ਗਾ ਫਲ ਨਿ ਹ
ਕੁ ਅਗੇ ਜਮ ਪੁਰ ਬਾਟ ਪੰਧ ਚੱਲਣਾ ਜਰੂਰ ਕਾ। ਜਾ ਗ ਤੂ ਪਿ
ਰ ਬਿਸਾਰ ਕੇ ਨ ਗਾਰੇ ਤੈ ਨੂੰ ਬੇਦ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰੇ ਰਾਹ ਦੱਸਦਾ
ਹੈ ਏ ਕਾ। ਜਿਨ ਨਾਲ ਮੋਹੁ ਤੇ ਰਾ ਜਗ ਰੈ ਨ ਦਾ ਬਸੇ ਰਾ ਹੀ
ਠਾ ਪੀ ਮੰਦਾ ਤੇ ਰਾ ਕੇ ਈ ਸਾ ਬੀ ਨ ਹ ਸੁ ਰ ਕਾ। ਕਹਿਤਾ ਬਿਹ
ਰਾ ਸਿੰਘ ਬਿਨ ਰਾ ਮਨ ਮ ਤੇ ਰ ਕੇ ਈ ਨ ਜਹਾ ਨ ਵੇ ਲਾ ਆ ਉ
ਗਾ ਕ ਕੂ ਰ ਕਾ। ੮ ॥ ਅਸੀ ਈ ਅੰਤ ਬਾਰ ਛੁਡੇ ਲ ਤਾਂ ਬਹਾਰ ਠੇ
ਲ ਸਕ ਰਹ ਜਾਰਾ ਕੇ ਨੇ ਸਾ ਬ ਨਾ ਪ ਗੀ ਤਿ ਕੀ। ਭੋਗ ਰਾ ਜ

ਸਹ... ਏ ਮਨ ਮੇ ਨਿ ਰਖ ਕਰ ਦੇ ਹਿ ਆ
ਮਾਨ ਹਰ ਬੁਧਿ ਮੁਖ ਆ ਤ ਮਾ ਸੋ ਮ ਧ ਡੇ ਟ ਕੀ ਜੀ ਏ ਕ ਹਿ
ਬਿਹਾਰ ਸਿ ਘ ਓ ਡ ਪੋ ਤ ਪੁ ਰ ਨ ਹੈ ਸਾ ਗ ਰ ਤ ਰੇ ਗ ਜ ਗ ਆ ਤ
ਪੁ ਤੀ ਜੀ ਏ ॥ ੧੩ ॥ ਕ ਰ ਣ ਨਿ ਧਾ ਨ ਮ ਧ ਪੁ ਰ ਨ ਜ ਹਾ ਨ ਸ ਵ
ਏ ਪੁ ਰਾ ਨ ਜਾ ਕੋ ਅ ਦ ਡੀ ਪੁ ਕਾ ਰ ਤੇ ॥ ਏ ਕ ਡਾ ਸ ਮਾ ਨ ਮ
ਮਾ ਤ ਮਾ ਜ ਹਾ ਨ ਜਾ ਨ ਸਾ ਗ ਰ ਤ ਰੇ ਗ ਜ ਲ ਜਾ ਨੀ ਏ ਬਿ ਚ ਰ
ਆ ਪ ਕੋ ਨਿ ਵ ਰ ਕ ਰ ਗ ਆ ਨ ਭੁ ਰ ਸਾ ਰ ਕ ਰ ਰ ਤ ਨੇ ਕੀ ਕੀ
ਕੋ ਜੋ ਹ ਰੀ ਨਿ ਹਾ ਰ ਤੇ ॥ ਕ ਹਿ ਤ ਬਿ ਹ ਰਾ ਸਿ ਘ ਤੇ ਗੀ ਹਿ ਕ
ਤਿ ਸੋ ਤਿ ਆ ਡ ਮਾ ਸ ਰੂ ਪੁ ਤੁ ਹੀ ਏ ਖੀ ਏ ਸ ਧਾ ਰ ਤੇ ॥ ੧੪ ॥
ਹੈ ਮੈ ਅ ਕਾਲ ਰੂ ਪੁ ਭਾ ਨ ਜੋ ਬਿ ਸਾਲ ਹੀ ਏ ਖੋ ਲ ਕੇ ਚ ਸ
ਤੁ ਨਿ ਗਾ ਹ ਨ ਹੀ ਪਾਂ ਵ ਦਾ ॥ ਭੁ ਲ ਕੇ ਤੈ ਆ ਪ ਕ ਰੀ ਵਿ ਨ ਹੀ
ਗ ਤੁ ਡਿ ਰੈ ਮਿ ਗ ਮੁ ਸ ਤਾ ਕ ਜ ਜੋ ਤੁ ਅੰ ਸੁ ਡੀ ਡਿ ਡ ਵ ਦਾ ॥
ਸੁ ਜ ਮੇ ਖਿ ਅ ਲ ਭ ਯਾ ਸਾ ਹ ਬੋ ਕੀ ਗ ਲ ਤੇ ਗੀ ਗੰ ਠ ਡੀ ਮੈ
ਲ ਤੈ ਨੂੰ ਹੰ ਥ ਨ ਹੀ ਆ ਵ ਦਾ ॥ ਕ ਹਿ ਤ ਬਿ ਹ ਰਾ ਸਿ ਘ ਬੀ
ਜਾ ਊ ਕਾਲ ਜ ਨ ਸੋ ਹ ਰੀ ਆ ਨੂ ਭਾਲ ਤੁ ਹ ਵਾਲ ਡਾ ਸੁ ਲਾ ਵ
॥ ੧੫ ॥ ਰੇ ਗ ਦੀ ਨਾ ਸਾ ਰ ਜਿ ਨਾ ਨਿ ਵਿ ਆ ਊ ਚ ਰ ਓ ਨਾ ਊ
ਆਂ ਦੇ ਵਾ ਰ ਡਿ ਰੇ ਨਾ ਡੀ ਆਂ ਵਿ ਖਾਂ ਵ ਦਾ ॥ ਬਿ ਮੁ ਖਾਂ ਦਾ ਸਿ ਗੁ ਤੇ ਰ
ਕੁ ਏ ਭਿ ਗ ਏ ਤੁ ਬਿ ਡੁ ਆਂ ਦੇ ਡਿ ਗ ਤੈ ਨੂੰ ਗਾ ਰ ਡੁ ਨਾ ਬ ਮਾਂ
ਗਾ ॥ ਸੁ ਗ ਲ ਰ ਹੀ ਸੁ ਧ ਨ ਸਿ ਡਾਲ ਅੰ ਗ ਮਾ ਨ ਕ
ਜਾ ਘ ਡਾ ਡਿ ਰੈ ਰੁ ਲਾ ਪੁ ਡਾ ਵ ਦਾ ॥ ਕ ਹਿ ਤ ਬਿ ਹ ਰਾ ਸਿ ਘ
ਮ ਨ ਭ ਰ ਡੁ ਰ ਸੁ ਲੇ ਬੁ ਪੁ ਹੇ ਇ ਦੁ ਰ ਤੁ ਯ ਕੀ ਨ ਨ ਹੀ ਲ ਆ ਵ
॥ ੧੬ ॥ ਸੇ ਡੀ ਰੈ ਸੁ ਜ ਨਾ ਜਿ ਨਾ ਰ ਦੇ ਗੁ ਰ ਗ ਮਾ ਨ ਡਿ ਨ ਰੈ ਨ
ਨ ਏ ਕ ਡੇ ਕ ਬੀ ਦ ਗੀ ਡੁ ਸੇ ਸ ਕੀ ॥ ਸੰ ਚ ਨੂੰ ਪ ਡਾ ਨ ਮਾ ਨ ਮਿ
ਆ ਜ ਹ ਰ

ਗਬਾਤੁਬੁਝਕੇਬਿਬਕਕੀ। ਕਹਿਤਾਬਿਰਮਾਸਿੰਘਭੁਮਭੇਦ
ਕਾਲਛੇਦਮਾਰੀਗੁਰਸੁਰਮੇਨੇਸਾਂਗਉਪਦੇਸਕੀ। ੧੭।
ਜੋਰਠਾ। ਕੇਹਰਿਕੁਭਾਬਿਦਾਰਮੋਤੀਕਾਰਨਰਾਜਗਜਾਹਿ
ਰਦਮੇਭਰਮਾਬਿਦਾਰਤੈਸੇਗੁਰਜਗਸੁਰਮੇ। ੧੮। ਕਾਬਿੱਤਾ।
। ਤੱਤਨੂੰਪਛਾਨਗਈਮੈਲਤਾਅੰਗਮਾਨ ਚੰਨੁਰੇਹੀਤੇਮਸਾ
ਨਪਰਭਾਨਹੈਵੈਏਕਸਾ। ਤਖਤਨਿਦਾਸਭਵੈਭੀਖਬਨਬ
ਜਜਹਾਂਵੈਤਹੈਈਨਾਸਤਹਾਂਭੇਦੁਨਹੀਦੇਖਤਾ। ਕਾਮਨੀਤਿ
ਮਗਕਾਮਰੂਪਮਨਸਾਧਭਵੇਅੰਗਨਾਹੈਸਿੰਗਪੈਅਨੰਗਨ
ਮਿਲੇਪਤਾ। ਕਹਿਤਾਬਿਹਾਰਾਸਿੰਘਪੁਨਹੈਨਪਾਪਜੈਸੇ ਉੱਜ
ਠਅਕਾਸਗੁਰਗਮਾਨਕੀਬਿਸੇਸਤਾ। ੧੯। ਲਖਗੁਰਗੁ
ਭਏਪ੍ਰਗਟਜਹਾਨ ਚਹਤਾਭੂਮਿਕਾਏਭੂਖਨਹੈਭਾਨਜਮੇ
ਭਵਦੇ। ਵੇਖਾਤਿਨਬੇਮੁਖਕਮੇਦਕੁਮਲਾਇਰਹੇਸੰਜ
ਜਨਾਂਦੇ। ਚਿਤਕੋਲਬਿਗਸਾਂਵਦੇ। ਤੁਜਾਗਬਨਜਾਹਿਭਾ
ਰੇਘਰਮਾਹਿਅੰਧਉਲੂਅੰਨੁਭਾਨਜਮੇਨਜਰਨਹੀਆਟ
। ਕਹਿਤਾਬਿਹਾਰਾਸਿੰਘਬਾਂਛਤਤਿਨਜੋਰਜਅਇਮਗ
। ਪਗਜੰਗਫਲਪਾਂਵਦੇ। ੨੦। ਬਿਨਾਸਤਸਿੰਗਪਨਜੇਬਨ
ਮੰਧਇੱਕਸੱਪਦੂਏਫੰਘਗਾਹਰੰਬਦਮੇਰੁਸਾਂਵਦੇ। ਸੋਰਕੁ
। ਦਰਕਮਾਭਿਤਜਾਣੇਸਾਗਰਮਹਾਰੁਮੁਵੈਦਸਦਾਸੋਭੇਦੁ
। ਪਾਂਵਦੇ। ਗਮਾਨੀਆਬਿਸਾਰਪੁੱਛੇਵਿਲੂਆਨੂੰਸਰਚਿਮੁ
ਦਰਾਂਹੀਸਾਰਮਝੀਗੋਰਨੂੰਮਨਾਵਦੇ। ਕਹਿਤਾਬਿਹਾਰਾਸਿੰ
ਰੀਮਤਬਿਨਜਮੇਭੀਲਮੋਤੀਆਨੂੰਛੱਡਹਾਰਹੀਜਕਾਰੀ
। ਵੇ। ੨੧। ਪਾਯੇਹੈਅਲੇਖਾਜਿੰਨਭਾਵਨਾਨਭੇਖਤਿਨਤੇ
ਗਬੀਪਨਖਲਾਸਦੇਹਸਾਸਦੇ।

ਛਨਆਨ ੫ . . . ਦਰੀਸੋਜਿੱਤ ਬਿੰਤ ਸੁਛ ਮਅਕਾਸ
ਤੋਗੀਮਤਾਨਬੇਦ ਤਿਨਪਾਇਸਕੇਛੇਦ ਅੈਸੇਪੂਰਨਮਹਾ
ਤਮਾਦੀਦੇਵਰਜਬਾਂਛਤੇ ਕਹਿਤ ਬਿਹਾਰਾ ਸਿੰਘਜਾਇਕੁ
ਰਬਨਆਏਸਫਲਜਹਾਨ ਭੂਮਿ ਭੂਖਨ ਪ੍ਰਕਾਸਤੇ ॥੨੨॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਅੈਸੇਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਮਤ ਕੋਲਲਖੇ ਬਿਨੁ
ਗਮਾਨ ॥ ਜਹ ਜਨ ਕੇ ਪਗਰ ਜਮਿਲੇ ਸਾਂਤਿ ਹੋਰਿ ਮਨਮਾ
ਨ ॥੨੩॥ ਕਾ ਬਿੰਤ ॥ ਲਖਤਾ ਬਿਬੇਕੀਆਂ ਦੀ ਹੋਇ ਕਮਾ
ਜਗੰਤ ਜੀ ਉ ਸੁਛ ਮ ਸੁਮੇਦ ਨਿ ਜੋ ਬੇਦ ਨਾਲ ਖਾਂਉਦੀ ॥
ਮਛੀਆਦਮਾਰ ਗੁਪਛਾਣ ਸਕੇ ਕੋਲ ਸਿੰਘ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ
ਪੈੜ ਜਮੇ ਅਕਾਸ ਨਾ ਬਿਆਉਦੀ ॥ ਕਿਹਰੀ ਬਿਦਾਰ ਕੁੰਭ
ਮੇਤੀ ਗਜਰਾ ਜ ਬਿਨਾ ਸੂਰ ਮੇਭੁ ਯੀ ਗਮਣੀ ਹੱਥ ਨਹੀਆਉ
ਦੀ ॥ ਕਹਿਤ ਬਿਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਸਾਰ ਕਥੇ ਰਾਮਨਾਮ ਪੂਰਨ ਜ
ਹ ਨ ਸਾਰ ਸਾ ਬਤੀ ਬੇ ਪਾਂਉਦੀ ॥੨੪॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਜਾਂਗੁਰ
ਗਮਾਨ ਭਈ ਲਖਤਾ ਮਨ ਹੋ ਬਿਸਮਾਦ ਅਮੀਰ ਸਖਾਵੇ ॥ ਤ
ਨ ਬੇ ਨਿਰਲੇ ਪਰ ਹੇ ਤਨ ਮੇ ਫਿਰ ਕਾਲਾ ਬਿਆਲ ਕੇ ਹਾ ਬਨ
ਆਵੇ ॥ ਕਿਰਿਆ ਨਿ ਸਬਾ ਸੂਰ ਬਾਲ ਕ ਜਮੇ ਕਛ ਤ ਯਾਗ
ਬੈਰਾ ਗੁਨ ਭੇਖ ਜਣਾਵੇ ॥ ਬਿਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਮਿਲੇ ਭੁਗੀਆ ਪਦ
ਦੇ ॥ ਕੇਰਿ ਦੁਨੀ ਦਰ ਸਾਵੇ ॥੨੫॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਨਾਂਘ
ਟਰ ॥ ਨਉ ਦੇ ਦੁ ਤਿ ਛਾਂ ਨ ਜਮੇ ਤਾ ਜਨ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਛਪੇ ਨ ਛਪ
ਈ ॥ ਜੰਦ ਪਿਗੋ ਪਰ ਹੋ ਜਗ ਭੀ ਤਰ ਯੁਮ ਤੇ ਆ ਗਰ ਹੇ ਨ ਦੁਰ
ਈ ॥ ਭੇ ਭੁਰ ਮਾਰਿ ਨਾ ਦੀ ਪਛ ਪੇ ਜਿ ਮ ॥ ३ ॥ ਦਛ ਪੇ ਨ ਹੀ ਬਾਦ
ਰਆਈ ॥ ਬਿਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਛਪੇ ਨ ਹੀ ਵੈ ॥ ਗਜਿ ਮੇ ਜਨ ਭੂਮਿ
ਤਲੇ ਨ ਗ ਨਾ ਹਿ ਲੁਕਾਈ ॥੨੬॥ ਕ੍ਰਿ ਰੁਣ ॥ ਆ ਛੀ ਦਾ ॥
ਜੈਸੇ ਭਾ ਸੇ ਘਟ ਜਾਂ ਮੈ ਸੂਰ ਜਾ ਬਿਬ ਅਨੇ ਕਾ ॥ ਘਟ ਫਟੇ ਕਹੁ

ਕਮਾਮਰੇਦਿਨਮਦਿਸਦਾਬਿਬਕ ਕਨਸਾਦਿਸ
ਬੇਕਆਤਮਾਤੈਸੇਜਨੇਅਪਟਜਮੇਦੇਹਿਅੰਗਮਨ
ਡੀਬਿਬਪਛਾਨੋਕਹੈਬਿਹਾਰਾਸਿੰਘਭਰਮਮਨਕ
ਮੇਸੇਤੇਰਾਦੇਹਿਸਨਬਿਧਕਹਾਲੇਹਰੁਬਕਜੈਸੇ॥
॥ਰੂਪਭਾਸੇਸੁਕਤਿਮੇਸਰਪੁਜੇਵਕੀਮਾਨਾਤੈਸੇ॥
ਮਸੁਧਮੇਜਗਤਭੁਲਾਖਾਜਨਾਜਗਤਭੁਲਾਖਾ
ਰਗਤਿਸਨਜਲਜੈਸੇਕੋਨਸਕੇਕੇਢਾਹਪੁਏਕੇਧੋ
ਤੈਸੇਕਹੈਬਿਹਾਰਾਸਿੰਘਸਮਝਾਇਉਤਜੇਭੁਲਿੱਖਾ
ਹਦੁਨੀਆਸਭਕੂੜਸੁਕਤਿਜਮੇਸੁਲਕੇਹੁੰਪਾ॥੨੮॥੬
॥ਅਟਪਟਜੇਤਸੁਮਕੇਤੇਰੀਸੁਪਨਮਨੋਰਬਮਨੁਢ
॥ਸੁਧਸਰੂਪੁਤੁਹੀਂਪਰਮਾਤਮਭੁਲਾਗਿਆਕਰਮਕਰ
ਮਾਨਸਦੇਹਿਦੁਲਭਾਡਿਗਪਿਆਤਾਜਸਿੰਘਾਸਨਖਾਨਾ
ਕੋਬਿਹਾਰਾਸਿੰਘਕਹੈਦੇਹਿਭੁਲਾਵੈਆਤਮੁਜਾਦਿਸਾ
ਕਰਕੇ॥੨੯॥ਉਂਜਲਰੂਪਅਦੈਤਸਦਾਹੈਭੁਲਾਗਿਆ
ਹਕੀਕਰਨੀਬਿਧਨਤੇਮੁਕਤਾਸਦਹੀਤੁੰਭੁਮਫਾਸਿਆ
ਆਨਲਿਨੀਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸੁਤੇਪਰਕਾਸਿਕਬੇਦਨੀ
ਤਿਤਕੀਬਰਨੀਬਿਹਾਰਾਸਿੰਘਨਮਾਰਾਨਹੀਤੈਬੋਆਤ
ਮਇਹੀਬਿਚਾਰਰਿਦੇਧਰਨੀ॥੩੦॥ਭੁਲਾਗਿਆਰੂਪੁਵੈ
ਚਦੁਨੀਆਜਮੇਸੁਰਜਮੇਕਿਰਨਸੁਭਾਈਹੁਹੀਸਰੂਪੁਬ
ਕੁੰਠਠਤੁਰਭੁਜ ਸੇਸਸਿੰਘਪਰਸੇਜਸੁਗਾਈਹੁਹੀਸਰੂਪੁ
ਬਿਰਾਜੈਅਟਪਟਪੁਹਪਮੱਧਜਮੇਬਾਸਬਝਾਈਬਿਹਾਰਾ
ਸਿੰਘਰਾਮਪਰਕੇਸਰਕਮਾਰੀਤੈਕਮੇਨਾਖੁਸਬਝਾਈ॥੩
੧॥ਸਿਪੁਰਣਿਸੁਕੀ॥ ਸਿਮਤ ੧੯੩੯ ਚੌਥਾ ਦਿਨ ੧੨॥
ਦਾਤੁਲੁ ਖੰਡਾ ਸਿੰਘ ਮਾਲਕ ਮਤ ਬੈ ਜੀ ਮ ਕਾਲ